

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.**, právne zast. **J.**, proti žalovaným: v 1/ rade **B.**, v 2/ rade **K.**, v 3/ rade **J.** a v 4/ rade **V.**, žalovaní v 3/ a 4/ rade zast. **J.**, o zaplatenie sumy **19 917,35 eur (600 030 Sk)** s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 06. februára 2014 č. k. 34Cb/184/1995 - 294, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 06. februára 2014 č. k. 34Cb/184/1995-294 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 06. februára 2014 č. k. 34Cb/184/1995-294 žalobu voči žalovaným v 3/ a 4/ rade zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť žalovaným v 3/ a 4/ rade nahradiť trovy konania v sume 3 304,08 eur na účet právneho zástupcu žalovaných v 3/ a 4 rade.

V odôvodnení uviedol, že žalobným návrhom si pôvodný žalobca **S.** uplatnil voči žalovanému v 1/ rade **P.** a žalovanému v 2/ rade **P.** nárok na priznanie sumy 600 030 Sk, titulom úveru poskytnutého podľa úverovej zmluvy č. 78/800677-6 zo dňa 17. 07. 1992, ktorý žalovaní v 1/ a 2/ rade do dňa podania žalobného návrhu nezaplatili.

Písomným podaním došlým konajúcemu súdu dňa 20. 09. 1996 podal pôvodne označený žalobca zmenu návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 95 O. s. p. s tým, aby konajúci súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade k zaplateniu istiny v sume 610 030 Sk, úroku z omeškania vo výške 28 % zo sumy 610 030 Sk od 18. 09. 1996 do zaplatenia, úrok z omeškania 431 963,30 Sk od 17. 01. 1994 do 18. 09. 1996, poplatky 100 Sk a súdne poplatky 24 000 Sk a 12 480 Sk.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 06. 2000 bola pohľadávka postúpená na S. V spore bolo rozhodnuté rozsudkom konajúceho súdu pod č. k. 34Cb/184/95 zo dňa 20. 11. 2001 tak, že konajúci súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade k zaplateniu sumy 600 030 Sk s 28 % úrokom od 17. 01. 1994 do 16. 05. 2001 ako i trovy konania 24 000 Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie žalovaným v 1/ rade s tým, že J. nemohol vo veci konať, nakoľko dňa X. zomrel. Nebohí, E. a P. boli spoludlžníci úveru a do záložného práva bola daná zmluvne nehnuteľnosť - pozemok a nie rodinný dom.

Uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 6Obo/98/03 zo dňa 30. 06. 2004 bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/1 84/95 zo dňa 20. 11. 2001 zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a odvolanie K. Najvyšší súd SR odmietol.

V právnom usmernení odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní musí súd prvého stupňa rozhodnúť, čo je predmetom sporu, t. j. vrátenie peňažných prostriedkov z úverovej zmluvy č. 78/800677-6 zo dňa 17. 07. 1992. Odvolanie podala okrem žalovaného v 1/ rade aj K., ktorá však nie je účastníčkou konania, a preto odvolací súd jej odvolanie odmietol.

Písomným podaním došlým súdu dňa 12. 08. 2009 navrhol novooznačený žalobca S. zmenu petitu s tým, že v rámci vymáhania žalovanej pohľadávky žalobcom prostredníctvom realizácie záložného práva formou dobrovoľnej dražby bol žalobcovi uhradený čistý výťažok v sume 307 277,50 Sk dňa 23. 10. 2008, a preto upravil petit tak, že žiadal, aby konajúci súd zaviazal žalovaných uhradiť žalobcovi sumu 9 717,60 eur (292 752,50 Sk) s 28 % úrokom z omeškania od 24. 10. 2008 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 28 % p. a. zo sumy

600 030 Sk od 17. 01. 1994 do 23. 10. 2008 vrátane trov konania spoločne a nerozdielne s tým, že žalovaní v 2/ až 4/ rade sú zaviazaní len do výšky nadobudnutého dedičského podielu po pôvodných dlžníkoch, teda nehnuteľného majetku - domu, súpisné č. X., stojaceho na parcele č. X., zapísaného na LV č. X. nachádzajúceho sa v k. ú. D.

Krajský súd v Bratislave zistil, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 19 917,35 eur (600 030 Sk) titulom poskytnutého úveru - účelového úveru pre individuálnych podnikateľov, ktorý bol poskytnutý žalovanému v 1/ rade B., B. a S. a manželke Ľ. pôvodne označeným žalobcom S. na základe úverovej zmluvy č. 7878-019. V rámci tohto úveru pôvodný žalobca poskytol žalovanému v 1/ rade úver v sume 600 030 Sk na účel uvedený v bode 3 úverovej zmluvy.

Na zabezpečenie pohľadávky z úveru bolo zriadené záložné právo podľa zmluvy o zriadení záložného práva č. 800677-6/1 a 800677-6/2 a záložné právo bolo zriadené na pohľadávku v celkovej výške 774 000 Sk.

O predmete sporu bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. 03. 2013 sp. zn. 34Cb/184/1995, ktorým súd uložil žalovaným v 1/ a ž 4/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi zostatok istiny 9 717,60 eur (292 752,50 Sk) s 28 % p. a. úrokom z omeškania od 24. 10. 2008 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 28 % p. a. zo sumy 19 917,35 eur od 17. 01. 1994 do 23. 10. 2008 (82 338,89 Sk) vrátane trov konania s tým, že žalovaná v 2/ rade je zviazaná uhradiť len časť vo výške 8 474,59 eur, čo predstavuje cenu nadobudnutého dedičského podielu po pôvodných žalovaných v 2/ a 3/ rade, Ľ. Žalovaného v 3/ rade zviazal uhradiť len časť vo výške 8 841,50 eur, čo predstavuje cenu nadobudnutého dedičského podielu po pôvodných žalovaných v 2/ a 3/ rade. Žalovanú v 4. rade zviazal uhradiť len časť vo výške 8 841,50 eur, čo predstavuje cenu nadobudnutého dedičského podielu po pôvodných žalovaných v 2/ a 3/ rade Ľ. Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Obo/44/2013 zo dňa 15. 08. 2013 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. 03. 2013 sp. zn. 34Cb/184/1995 v napadnutej časti, vo výrokoch voči žalovaným v 3/ a 4. rade zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Po opätovnom preskúmaní skutkového a právneho stavu súd prvého stupňa zistil, že na základe úverovej zmluvy č. 78/800677-6 zo dňa 17. 07. 1992 bolo žalovanému v 1/ rade ako podnikateľovi pôvodným žalobcom - S. poskytnutý úver vo výške 600 000 Sk na podnikateľský účel. Išlo o strednodobý investičný úver na kúpu stánku a zariadenia bez možnosti jeho použitia na iný účel s lehotou splatnosti do 17. 07. 1996 a ako ručiteľia boli zapísaní L. a P. Žalovaný v 1/ rade s poskytnutými prostriedkami disponoval v celom rozsahu sám. V zmysle tejto zmluvy Ľudmila a P. boli nielen ručiteľmi úveru poskytnutému žalovanému v 1/ rade, ale v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam dňa 17. 07. 1992 zriadili záložné právo na pozemok pod svojim rodinným domom, a to na parcele č. X., k. ú. D. s výmerou X. m², zapísaného na LV č. X. na zabezpečenie pohľadávky. Podľa žalobnej upomienky a upozornenia pre ručiteľa boli v postavení ručiteľov žalovaného v 1/ rade nie však spoludlžníkov, ktorí by mali byť zaviazaní spoločne a nerozdielne s hlavným dlžníkom, žalovaným v 1/ rade. Keďže žalovaný v 1/ rade prestal svoj úver, ktorý mal použiť na svoje podnikateľské aktivity splácať a doteraz nesplatil, vznikla pôvodnému žalobcovi pohľadávka, ktorú dňa 28. 06. 2000 v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil na spoločnosť S., t. j. na súčasného žalobcu. Pôvodný žalobca si žalobným návrhom došlým t. č. ešte Mestskému súdu v Bratislave dňa 21. 11. 1994 uplatnil voči žalovanému v 1/ rade a N. nárok na zaplatenie dlžnej sumy 600 000 Sk. Nakoľko L. zomrela X. a P. dňa 11. 12. 1994 pôvodný žalobca podal na konajúci súd dňa 20. 09. 1996 zmenu návrhu na začatie konania, v ktorom žiadal, aby žalovaný v 1/ rade a dedičia P. boli zaviazaní na zaplatenie dlžnej istiny v sume 600 030 Sk, t. j. 19 917,35 eur.

Ďalej súd prvého stupňa poukázal na uznesenia Obvodného súdu Bratislava IV zo dňa 30. 04. 1996 v dedičskej veci po P., podľa ktorého konajúci súd určil všeobecnú cenu dedičstva na sumu 581 204 Sk, t. j. 19 292,44 eur a dedičov vyporiadal tak, že podiel % rodinného domu a pozemku v k. ú. D., LV č. X., pare. č. X., súpisné č. X., o výmere X. m² nadobudla v % L., čo predstavovalo podiel 9/16 v pomere k celku a v % K., čo predstavuje podiel 3/16 v pomere k celku. Súčasne L. bola povinná vyplatiť K. sumu 72 650,50 Sk, čo je 2 411,55 eur. Z dôvodu úmrtia L. dňa X. sa jej právnymi nástupcami stali jej dve deti, J. - syn, V. - dcéra a jej pozostalý manžel J. Nakoľko J. zomrel, jeho právnymi nástupcami sa stali jeho dve deti J. a V. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa vyniesol rozsudok dňa 20. 11. 2001, ktorým zaviazal žalovaného v 1/ rade a J. na úhradu dlžnej sumy 600 030 Sk, t. j. 19 916,35 eur s 28 % úrokom z omeškania od 17. 01. 1994

do 16. 05. 2001 ako aj na úhradu trov konania vo výške 24 000 Sk, t. j. 796,65 eur s tým, že plnením jedného z nich zaniká povinnosť ostatných žalovaných.

Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný v 1/ rade a K., žalovaná v 2/ rade. Uznesením odvolacieho súdu č. k. 6Obo/98/2003 zo dňa 30. 06. 2004 bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a odvolacím súdom vec vrátená na nové konanie.

Podľa uznesenia Okresného súdu Bratislava IV právoplatného dňa 19. 02. 2003 právoplatnými dedičmi po poručiťke L., zomrelej dňa X. sa v prvej dedičskej skupine stali K. v podiele 5/12 k dedičstvu - žalovaná v 2/ rade; J. v podiele 7/24 k dedičstvu -žalovaný v 3/ rade, V. v podiele 7/24 k dedičstvu -žalovaná v 4. rade, pričom dedičstvo predstavovalo aktíva 500 000 Sk, t. j. 16 596,96 eur a pasíva, časť pohľadávky voči spoločnosti S. a to ku dňu smrti poručiťky vo výške 400 020 Sk, t. j. 13 258,23 eur.

Keďže žalovaný v 1//rade poskytnuté peňažné prostriedky podľa úverovej zmluvy nevrátil, došlo k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby na pozemok, parc. č. X., k. ú. D. a žalobcovi bol dňa 23. 10. 2008 uhradený čistý výtťažok v sume 307 277,50 Sk, t. j. 10 199,74 eur, hoci hodnota pozemku bola znaleckým posudkom stanovená na 640 000 Sk.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca návrhom na zmenu petitu zo dňa 04. 08. 2009 pripusteného uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 30. 11. 2011 návrhom na zmenu petitu zo dňa 30. 04. 2012 pripusteného uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 18. 07. 2012 a návrhom na zmenu petitu zo dňa 12. 11. 2012 pripusteného uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 07. 02. 2013 upravil svoj návrh na začatie konania tak, že žalovaní v 1/ až 4/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi zostatok istiny, vrátane úroku z omeškania a trov konania. S navrhovanou zmenou vyjadrili nesúhlas žalovaní v 3/ a 4/ rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 07. 01. 2013 (vyjadrenie k špecifikácii vymáhanej pohľadávky a k zmene petitu), v ktorej poukázali na ustanovenie § 470 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady s pohrebom poručiťka a za poručiťkove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťkovou smrťou.

Vzhľadom na toto ustanovenie dedič zodpovedá do výšky ceny dedičstva, ktoré nadobudol v čase smrti poručiteľa, t. j. dedič ako zaviazaný vstupuje do všetkých povinností poručiteľa, ktoré jeho smrťou nezanikli, či už sú mu známe všetky záväzky alebo nie.

Rozsah jeho zodpovednosti je však podľa názoru súdu prvého stupňa obmedzený rozsahom dedičského podielu, ktorý z dedičstva nadobudol a ak je dedičov viac zodpovedajú podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli. Súčasne súd prvého stupňa dospel k záveru, že výpočet výšky jednotlivých dedičských podielov pre žalovaných v 2/, 3/ a 4/ rade sú vypočítané nesprávne, čoho príkladom malo byť opomenutie započítania vyplateného skráteného dedičského podielu vo výške 72 650 Sk, t. j. 2 411,55 eur do dedičstva žalovanej v 2/ rade ako neopomenuteľnej dedičky po poručiťovi P.

Súčasne súd skonštatoval nejasnosť a nepresnosť výpočtu súm predstavujúcich pomernú časť úhrady 307 277,50 Sk, t. j. 10 199,74 eur z vymáhanej pohľadávky, ktorá bola získaná realizáciou záložného práva s tým, že žalobcom vypočítaná výška pomernej časti z vyššie uvedenej čiastočnej úhrady pri žalovanom v 2/, 3/ a 4/ rade nezodpovedá skutočnému stavu, a preto je žalobcom neoprávnene požadovaná.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba voči žalovaným v 3/ a 4/ rade je nedôvodná, a preto ju zamietol s tým, že povinnosť uhradiť zostávajúcu dlžnú čiastku zostáva na žalovanom v 1/ rade.

Výrok o trovách konania konajúci súd oprel o úspešnosť žalovaných v 3/ a 4/ rade a preto im priznal náhradu trov konania a právneho zastúpenia v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnili tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. a postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Súd podľa názoru žalobcu aplikoval príslušnú právnu normu a konštatoval, že dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa len do výšky nadobudnutého dedičstva, neuviedol a ani sa nepokúsil zistiť aká bola výška nadobudnutého dedičstva a následne jednotlivých dedičských podielov. Skonštatoval iba nepresnosť výpočtu žalobcu, čo malo byť dôvodom zamietnutia celého nároku. Podľa názoru žalobcu, ak súd pripustil právny základ nároku žalobcu, teda zodpovednosť za poručiteľove dlhy, mal ďalej skúmať výšku – rozsah tohto nároku a nie zamietnuť nárok ako celok s odôvodnením, že je nepresne vypočítaný.

Odvolať považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nedostatočné a nepreskúmateľné v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p., čím bolo porušené právo účastníka na spravodlivé súdne konanie, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaní v 3/ a 4/ rade sa k podanému odvolaniu vyjadrili tak, že s ním nesúhlasia a navrhli napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť. Stotožnili sa so závermi súdu prvého stupňa o nesprávnom výpočte súm predstavujúcich pomernú časť úhrady 307 277,50 Sk, t. j. 10 199,74 eur z vymáhanej pohľadávky, ktorá bola získaná realizáciou záložného práva ako aj s nesprávnosťou výpočtu jednotlivých dedičských podielov. Považujú napadnutý rozsudok za vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca v odvolaní ako odvolací dôvod uviedol, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je daný.

V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, porovnaj, napr. rozsudok vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, zbierka rozsudkov a rozhodnutí z 1999 - I. tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III.ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania,

ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie neodôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., čím účastníkom konania odňal možnosť konať pred súdom. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. V odôvodnení rozhodnutia úplne absentujú základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvého stupňa neuviedol, ktorým dôkazom predloženým zo strany žalobcu i žalovaných uveril, ktorým dôkazom neuveril, ako tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, čo vyšlo za konania najavo a ako vec právne posúdil.

Súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí obmedzil iba na konštatovanie, že výšky jednotlivých dedičských podielov pre žalovaných v 2/, 3/ a 4/ rade sú vypočítané nesprávne a že sumy predstavujúce pomernú časť úhrady 307 277,50 Sk, t. j. 10 199,74 eur z vymáhanej pohľadávky, ktorá bola získaná realizáciou záložného práva sú nejasné a nepresné s tým, že žalobcom vypočítaná výška pomernej časti z vyššie uvedenej čiastočnej úhrady pri žalovanom v 2/, 3/ a 4/ rade nezodpovedá skutočnému stavu. Ako dospel k záveru o nesprávnosti výpočtu uvedených súm ,resp. aký je ich správny výpočet súd prvého stupňa neuviedol.

Súd prvého stupňa právne nezdôvodnil ako dospel k záveru, že nárok žalobcu voči žalovaným v 3/ a 4/ rade nie je dôvodný. Nevysporiadal sa s výškou sumy, ktorú žiadal žalobca priznať. Súd prvého stupňa nevyriešil otázky aký bol dlh poručiteľov ku dňu smrti, výšku dedičských podielov nadobudnutých dedičmi, v akom rozsahu sa znížil ich dlh realizáciou záložného práva.

Pre preskúmateľnosť rozhodnutia nestačí uviesť doterajší priebeh konania, výroky doterajších rozhodnutí odvolacích súdov, rozhodnutie súdu o zmene petitu, ale je dôležité, aby súd vo svojom rozhodnutí uviedol, ktoré dôkazy považoval za relevantné, ktorým dôkazom uveril a ktorým neuveril, ako tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Tieto úvahy súdu musia byť uvedené v odôvodnení súdneho rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

V súlade so štandardami kladenými na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a požiadavkou racionálnej argumentácie je očakávanie účastníka, že súd v prípade,

ak konštatuje nesprávnosť výpočtu (riešenia, názoru) predloženého účastníkom konania, činí tak z dôvodu, že, ako znalý práva pozná správnu, t. j. zákonnú odpoveď na nastolené otázky. Samotné skonštatovanie nesprávnosti účastníkom konania predložených výpočtov bez skutkovej a právnej argumentácie má za následok, že odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé.

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. nie je dostatočne odôvodnené, preto je nepreskúmateľné. Postupom súdu bolo porušené právo účastníka na spravodlivé súdne konanie, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku nedal súd prvého stupňa presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, nereagoval na podstatné námietky a tvrdenia žalobcu a námietky žalovaných. Závery súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozhodnutí sú nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

V novom rozhodnutí sa súd prvého stupňa bude musieť zamerať predovšetkým na náležité vyhodnotenie účastníkmi predložených dôkazov, posúdenie všetkých zákonným spôsobom vykonaných dôkazov (ako listinných dôkazov tak aj svedeckých výpovedí), a to z hľadiska ich hodnovernosti, presvedčivosti a pravdivosti. Po zhodnotení vykonaných dôkazov posúdi aký bol dlh poručiteľov ku dňu smrti, výšku dedičských podielov nadobudnutých dedičmi, v akom rozsahu sa znížil ich dlh realizáciou záložného práva a aký vplyv majú uvedené skutočnosti na oprávnenosť nároku žalobcu voči žalovaným v 3/ a 4/ rade, pričom záver ku ktorému dospeje aj náležite právne zdôvodní v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a vec mu v súlade s ust. § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 17. júna 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová